

POSTANOWIENIE

Dnia 14 stycznia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka (przewodniczący)

SSN Marian Kocon

SSN Krzysztof Pietrzykowski (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi wnioskodawczynie oraz uczestników postępowania A. W. i Z. K.
o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem
Sądu Okręgowego w B.
z dnia 12 lutego 2015 r.,
w sprawie z wniosku J.T.
przy uczestnictwie [...] o podział majątku wspólnego i dział spadku,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 14 stycznia 2016 r.,
zażalenia wnioskodawczynie J.T. oraz uczestników postępowania Z.K. i A. W.
na postanowienie Sądu Okręgowego w B.
z dnia 29 maja 2015 r.,

1. oddała zażalenie;

2. zasądza od wnioskodawczynie i uczestników Z. K. i A. W. na rzecz uczestnika M. W. kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) złotych tytułem kosztów postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Wnioskodawczynie J. T. oraz uczestnicy postępowania A. W. i Z. K. wnieśli skargę o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w B. z dnia 12 lutego 2015 r., w którym, na skutek wniesionej

przez nich apelacji, zmieniono w części zaskarżone postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 17 lipca 2013 r. W uzasadnieniu skargi jako podstawę wznowienia wskazali wykrycie po wydaniu postanowienia nowych okoliczności faktycznych i dowodów w postaci pisma Urzędu Miejskiego w B. z dnia 23 marca 2015 r. z załącznikami, z których miało wynikać, że w dniu śmierci J. W. wymienione w tym dokumencie działki stanowiące przedmiot tego postępowania miały nierolniczy charakter. W ocenie skarżących, dokumenty te miały istotny wpływ na wynik sprawy, bo powodowałyby określenie kręgu ustawowych spadkobierców J. W. i ich udziałów w spadku po małżonkach J. i A. W. stosownie do treści postanowienia Sądu Rejonowego B. z dnia 13 października 1995 r., a nie, jak błędnie przyjmowały Sądy obu instancji, według uzupełniającego postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 7 marca 2003 r. Skarżący podkreślili, że tym samym należało ustalić inne udziały uczestników postępowania w majątku spadkowym po małżonkach W., a co za tym idzie także inny sposób działu spadku po tych osobach.

Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 29 maja 2015 r. odrzucił skargę. Podkreślił, że nie ulega wątpliwości, iż intencją skarżących jest zweryfikowanie osób ustalonych jako spadkobiercy po J.W. Według Sądu Okręgowego, skarżący obrali niewłaściwą drogę prawną do ochrony swoich interesów. Skoro ich intencją jest właściwe w ich przekonaniu ustalenie kręgu spadkobierców po J. W., to powinni podjąć starania o wszczęcie postępowania w przedmiocie uchylenia lub zmiany stwierdzenia nabycia spadku na podstawie art. 679 k.p.c.

Wnioskodawczyni J. T. oraz uczestnicy postępowania Z. K. i A. W. wnieśli do Sądu Najwyższego zażalenie na postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 29 maja 2015 r., zarzucając naruszenie art. 403 § 2 i art. 410 § 1 w związku z art. 13 § 2 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W zażaleniu podkreślono, że skarga o wznowienie postępowania nie ma na celu „zweryfikowania” kręgu spadkobierców ustawowych po J. W. oraz zmiany lub uchylenia postanowienia Sądu Rejonowego z 7 marca 2003 r., lecz zmierza jedynie do zmiany rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego z dnia 12 lutego 2015 r. polegającej na tym, że krąg spadkobierców w odniesieniu do działek mających stanowić gospodarstwo rolne powinien wynikać z postanowienia Sądu Rejonowego w B. z

dnia 31 października 1995 r. stwierdzającego dziedziczenie po spadkodawcy na zasadach ogólnych. Sąd Okręgowy trafnie jednak wyjaśnił, że intencja autorów skargi, a w konsekwencji niniejszego zażalenia, jest dokładnie przeciwna. Skarga w istocie bowiem zmierzała do podważenia uzupełniającego postanowienia Sądu Rejonowego z 7 marca 2003 r. oraz zmiany kręgu spadkobierców, w takiej zaś sytuacji znajduje zastosowanie art. 679 k.p.c. przewidujący szczególny tryb postępowania o uchylenie lub zmianę stwierdzenia nabycia spadku. Należy poza tym podkreślić, że uczestnik postępowania M. W. trafnie wskazał w odpowiedzi na zażalenie, że otrzymane przez skarżących pismo z Urzędu Miejskiego nie zawiera nowych, nieznanych dotąd okoliczności faktycznych, ale informacje dotyczące aktów prawa miejscowego, jawnych i znanych powszechnie od ich publikacji w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w B. nr 5 z dnia 30 marca 1974 r.

Z przedstawionych powodów orzeczono, jak w sentencji (art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 1 i § 3 k.p.c.).

kc